

## Arrest

nr. 279 676 van 28 oktober 2022  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN  
Gaarveldstraat 111  
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat L. CEUNEN en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U heeft de Kameroense nationaliteit en u bent geboren op 7 september 1981 in de stad Limbe, in de provincie Zuid-West, in Kameroen. Uw ouders overleden wanneer u zeer jong was en u en uw familie werden opgevangen door uw tante. Zij bracht u naar het plaatsje Mbengwi, nabij de stad Bamenda, in de provincie Noord-West. Zij stierf echter snel aan ziekte, en uiteindelijk werd u in het gezin van uw toekomstige schoonouders opgenomen. U ging tot het zevende jaar naar school en werkte daarna als mecanicien. In december 2011 huwde u met N.G.F. en jullie kregen een zoon genaamd Danibridge. In het jaar 2013 werd u lid van de beweging Southern Cameroons National Council (SCNC). U nam deel aan verschillende protesten en demonstraties.*

Aan het einde van het jaar 2016 nam u opnieuw deel aan een betoging en er werd tijdens deze betoging met stenen naar de politie en militairen gegooid. U vermoed dat een militair daarbij omkwam. Na de demonstratie keerde u terug naar huis en ging u drie dagen werken in een ander dorp. Uw schoonmoeder belde u op omdat verschillende leden van SCNC werden gearresteerd en gedood in Mbengwi. U heeft daarop onmiddellijk Kameroen verlaten en u kwam op 14 mei 2017 aan in Griekenland. U vroeg er internationale bescherming op 23 mei 2017, maar kreeg uiteindelijk een negatieve beslissing.

Eind februari 2018 vertrok uw echtgenote uit Kameroen. Zij ontvluchtte gevechten tussen separatisten en militairen in Mbengwi en werd ook seksueel misbruikt. Uiteindelijk belandde ze bij een Nigeriaan die haar eerst opnieuw uitbuitte, maar uiteindelijk haar vlucht naar Turkije betaalde. Via Turkije kwam zij naar Griekenland en zij vroeg er internationale bescherming en u ging samen met haar in Thessaloniki wonen. Uw echtgenote werd zwanger en op 6 april 2019 werd uw zoon A. geboren. Uiteindelijk werden aan uw echtgenote en uw zoon internationale bescherming verleend in Griekenland. Uzelf, verkreeg in juni 2020 eveneens een verblijfsrecht als familielid van een erkend vluchteling. U heeft daarop geprobeerd om werk te zoeken.

Op 6 juni 2021 was u iets aan het drinken in een Afrikaanse winkel in Thessaloniki. U moest naar het toilet, en terwijl u op het toilet was, kwamen Franstalige Kameroeners de winkel binnen. Zij vroegen aan de Nigeriaanse uitbater waar u was. Zij kwamen u zoeken. U denkt dat het agenten zijn van de Kameroense overheid. Door u te verbergen onder uw pet kon u uit de winkel vertrekken zonder te worden herkend. U ging onmiddellijk naar huis en belde uw vriend, genaamd B. op, om hem te vragen voor u de eerste, meest goedkope vlucht uit Griekenland te regelen, naar een ander Europees land. Dit bleek België te zijn. U bracht uw vrouw en zoon onder bij een klant van haar, en reisde reeds op 7 juni 2021 naar Brussel. U verbleef er eerst op straat en uw rugzak werd er gestolen. Uiteindelijk hebben uw echtgenote en zoon u vervoegd in de maand juli, en jullie dienden samen een verzoek tot internationale bescherming in op 9 juli 2021. Uw dochter, genaamd K.I., werd geboren op 4 oktober 2021 in België.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

**Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.**

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van uw land van herkomst, Kameroen, kan worden aangenomen. Voor zover uit de door u afgelegde verklaringen en de elementen in het administratief dossier weliswaar blijkt dat er indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkerwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van uw land van herkomst, namelijk Kameroen, zou kunnen worden afgeleid in geval van terugkeer ernaartoe. U maakte namelijk uw Kameroense nationaliteit, zowel als uw herkomst uit Zuid-Kameroen aannemelijk, waaruit uw nood aan bescherming tegenover Kameroen mogelijks zou kunnen voortvloeien. Er dient echter benadrukt dat uw echtgenote, N.G.F. (CGVS-kenmerk 2118111), met wie u in Kameroen religieus bent gehuwd op 11 december 2011 (zie kopie van de huwelijksakte in administratief dossier, blauwe map) en met wie u sindsdien een feitelijke, duurzame relaties heeft, en eveneens drie kinderen – van wie er zich twee in België bevinden – reeds internationale bescherming (vluchtelingenstatus) geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Eveneens, geniet uw zoon A. er internationale bescherming. Dit blijkt zowel uit het antwoord van Griekenland in verband met het statuut van uw echtgenote, als uit uw eigen verklaringen. In het licht van deze vaststelling, evenals in het licht van het gegeven dat er in hoofde van uw echtgenote door het Commissariaat-generaal beslist werd tot de niet-ontvankelijkheid van diens verzoek omdat zij niet heeft aangetoond dat de internationale bescherming die haar in Griekenland werd

verleend niet langer actueel of niet effectief zou zijn, moet dan ook worden aangenomen dat de terugkeer van u en uw gezin naar Kameroen géénszins aan de orde en louter hypothetisch is. Dienaangaande dient immers te worden beklemtoond dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden. Hoewel hieruit niet volgt dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn, betekent dit wel dat de lidstaten enerzijds kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, evenals anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen, maakt zulks geen vervolging uit in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dient u zich tot de in Griekenland aanwezige instanties te wenden wat betreft de procedures en mogelijkheden die u ter beschikking staan volgens het Unierecht met het oog op het regulariseren van uw verblijf aldaar. Het is tevens ten overstaan van de bevoegde instanties van diezelfde lidstaat dat u eventuele problemen met betrekking tot de te ondernemen stappen kenbaar moet maken. Het komt zodoende aan u en uw echtgenote toe om de nodige stappen in Griekenland te zetten opdat u er een verblijfsrecht kan genieten als familielid van een begunstigde van internationale bescherming. Het dient opgemerkt dat u in Griekenland deze stappen wel degelijk heeft ondernomen, en dat u dus een Griekse verblijfsvergunning heeft verkregen omdat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming, zo verklaarde u (zie notities CGVS, p.4-5 en p.11), en eveneens heeft u kopieën neergelegd van de door u in Griekenland verkregen reis- en verblijfsdocumenten (zie administratief dossier, groene map). U verklaarde in Griekenland nog steeds te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, maar u noch uw echtgenote hebben geprobeerd om tegen deze vervolgers bescherming in te roepen van de Griekse autoriteiten (zie notities CGVS, p.13-14 en notities CGVS in dossier 2118111, p.13). Buiten deze problemen, had u geen enkel ander probleem in Griekenland (zie notities CGVS, p.13). Deze verklaringen zijn dan ook niet van die aard dat zij de beoordeling van het Commissariaat-generaal in een ander daglicht stellen. Ook in het dossier van uw echtgenote konden gelijkaardige elementen immers niet overtuigen. In de beslissing van uw echtgenote werd hierover het volgende gemotiveerd:

Waar u stelt dat u, als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, en uw echtgenoot, met verblijfsrecht op basis van familiehereniging in Griekenland, werden vervolgd door Franstalige Kameroense militairen die werkten voor de Kameroense overheid (zie notities CGVS, p.11-12), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Sterker nog, u stelde nooit de politie te hebben gewaarschuwd in Griekenland (zie notities CGVS, p.13). Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

Alwaar u opwierp dat een terugkeer naar Griekenland voor uw kinderen een groot probleem zou zijn, gezien u er geen vrijheid zou hebben [vanwege de vervolging door de Franstalige Kameroense agenten] en gezien zij, bijvoorbeeld, kunnen worden ontvoerd wanneer ze in Griekenland naar school gaan, omdat ze er geen veiligheid zouden hebben en hen iets kan worden aangedaan (zie notities CGVS,

p.13), dient vastgesteld dat deze problemen die uw kinderen zouden kunnen overkomen volledig in het verlengde liggen van de door u opgeworpen problemen die u zelf zou hebben bij terugkeer naar Griekenland. In dat opzicht, dient opgemerkt, dat hierboven reeds werd vastgesteld dat u niet de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om uw rechten te doen gelden in Griekenland, aangezien u geen bescherming heeft gevraagd bij de Griekse autoriteiten (zie notities CGVS, p.13). Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

In het licht van de internationale beschermingsstatus en het verblijfsrecht dat uw echtgenote en zoon genieten in Griekenland, evenals het feit dat u effectief beschikt over een verblijfsrecht als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, is de kwestie van de terugkeer van u en uw gezin naar Kameroen derhalve louter hypothetisch. Bijgevolg kan in uw hoofde actueel geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van uw land van herkomst worden vastgesteld.

**Gelet op wat voorafgaat, kan het Commissariaat-generaal in uw hoofde niet besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.**

Wat betreft de door u neergelegde **documenten uit Griekenland**, namelijk de kopieën van uw Grieks paspoort en uw Griekse identiteitskaart, dient opgemerkt, dat deze documenten enkel bevestigen dat u een verblijfsrecht heeft in Griekenland. Zij weten bijgevolg niets te wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft het door u neergelegde **boarding pass** van uw zoon A.T.F., dient enkel geconcludeerd dat uw zoon vanuit Thessaloniki naar Brussel vloog op 3 juli. Dit document brengt niets bij aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft de **documenten uit Kameroen** en de documenten die verband houden met de door u opgeworpen **vervolgingsfeiten in Kameroen en Griekenland**, zoals een kopie van uw SCNC-lidkaart, kopieën van artikels op de website van de Kameroense krant The Guardian Post, waarin u vermeld staat met naam en foto, de foto's van uw zoon en schoonfamilie, en de foto van uw overleden schoonvader, dient het hierna volgende te worden opgemerkt. Zoals hierboven reeds gesteld, is de kwestie van de terugkeer van u en uw gezin naar Kameroen louter hypothetisch, gezien de beschermingsstatus van uw echtgenote en zoon, en het verblijfsrecht die daaruit vloeit voor u. In die zin, dragen deze documenten niets bij aan uw relaas, gezien u niet naar Kameroen dient terug te keren, ongeacht de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

## **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat uw partner N.G.F. (CGVS-kenmerk 2118111) internationale bescherming werd verleend in Griekenland en dat het om die reden opportuun is dat u niet wordt teruggezonden naar Kameroen, daar u beschikt over een verblijfsrecht te Griekenland als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, doch u zich desgevallend tevens tot de bevoegde Griekse instanties zou wenden om u in regel te stellen."

## **2. Verzoekschrift en stukken**

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 en artikel 48/4 Vreemdelingenwet, artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verzoeker geeft een theoretische toelichting aangaande voormelde bepalingen en beginselen en ontwikkelt het middel als volgt:

"Verwerende partij meent dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging nog een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van Kameroen kan worden aangenomen.

Daarentegen stelt ze wel dat de door verzoeker afgelegde verklaring en de elementen in het administratief dossier weliswaar blijkt dat er **indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkwijze een nood aan internationale bescherming** ten overstaan van zijn land van herkomst, namelijk Kameroen, zou kunnen worden afgeleid in geval van terugkeer ernaartoe.

Verzoeker maakte zijn Kameroense nationaliteit, zowel als zijn herkomst uit Zuid-Kameroen aannemelijk, waaruit zijn nood aan bescherming tegenover Kameroen mogelijks zou kunnen voortvloeien.

Verwerende partij meent echter dat verzoeker geen internationale bescherming nodig zou hebben omdat zijn echtgenote internationale bescherming in Griekenland heeft en niet bewezen is dat haar status niet effectief zou zijn waardoor de terugkeer van verzoeker en zijn gezin naar Kameroen louter hypothetisch zou zijn.

Echter volgt uit de internationale beschermingsstatus van de echtgenote van verzoeker NIET dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn.

Verwerende partij motiveert niet waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming in België.

Zij volstaat zich ermee te zeggen dat hij niet in aanmerking komt, doch in tegenstelling tot deze opmerking, noteert zij wel dat een nood aan bescherming zou kunnen voortvloeien uit de problematiek die verzoeker in Kameroen had.

#### **Hoe kan verwerende partij - zonder enige motivering - tot dit standpunt komen?!**

Elk verzoek om internationale bescherming dient INDIVIDUEEL onderzocht te worden, rekening houdend met de persoon van verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst - in casu Kameroen, - op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek, zoals overigens ook blijkt uit het arrest Ahmedbekova en Ahmedbekov (HvJ EU 4 oktober 2018, C-652/16).

Verzoeker deed in Griekenland weldegelijk een verzoek om internationale bescherming, doch deze werd hem geweigerd.

De echtgenote van verzoeker deed - op basis van het relaas van haar echtgenoot - een verzoek om internationale bescherming en werd wél een beschermingsstatus toegekend.

Verwerende partij meent dat verzoeker zich tot de in Griekenland aanwezige instanties moet wenden wat betreft de procedures en mogelijkheden met het oog op het regulariseren van zijn verblijf.

De asielprocedure heeft niet als doel het recht op eerbiediging van het gezinsleven te zien bevestigen, maar wel om na te gaan of de persoon bescherming nodig heeft tegen vervolgingen of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Derhalve dient het verzoek om internationale bescherming door verzoeker onderzocht te worden op zijn merites en niet louter afgewezen 'omdat verzoeker een verblijfsrecht in Griekenland bekam op basis van het verblijfsrecht van zijn echtgenote'.

De Raad merkt reeds in verscheidene arresten op dat de asielprocedure onder geen geval gebruikt kan worden als vervanging van de geijkte gezinsherenigingsprocedure.

Indien deze opmerking naar analogie kan geïnterpreteerd worden, kan de gezinshereniging eveneens de rechten die uit een internationale beschermingsstatus geput kunnen worden niet vervangen.

Het lijkt verwerende partij te ontgaan dat verzoeker AANSPRAAK MAAKT op het bekomen van een internationale beschermingsstatus op basis van zijn nationaliteit, herkomst en relaas, zoals in de negatieve beslissing op p. 2 zelf door verwerende partij aangehaald.

Verwerende partij minimaliseert echter deze aanspraak en dit recht door te stellen dat verzoeker zich maar moet wenden tot de Griekse instanties, hetgeen verzoeker WELDEGELIJK gedaan heeft.

Hij heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de asielinstanties in Griekenland, doch dit verzoek werd geweigerd.

Totale willekeur van het Griekse asielsysteem blijkt uit het feit dat zijn echtgenote wel een internationale beschermingsstatus ontving op basis van het relaas van haar echtgenoot, in casu verzoeker.

Verder lijkt verwerende partij voorbij te gaan aan het feit dat een verblijf op basis van gezinshereniging geenszins dezelfde bescherming biedt als een verblijf op basis van de internationale beschermingsstatus.

Gezinshereniging betreft een verblijf op basis van het verblijf van een familielid, in casu de echtgenote van verzoeker.

Wanneer het huwelijk tussen verzoeker en zijn echtgenote in voorkomend geval ophoudt te bestaan, vervalt ook het verblijfsrecht van verzoeker.

In dat geval zou verzoeker wél risico lopen om teruggestuurd te worden naar Kameroen, waartegen verwerende partij zelf zegt dat er indicaties zijn aan een nood aan bescherming.

Voorts verklaart verzoeker in zijn asielrelaas over de problematiek met de Kameroense agenten in Griekenland, die hem zochten wegens zijn problematiek in Kameroen.

Verwerende partij gaat volledig voorbij aan het feit dat ook in Griekenland, verzoeker een risico op vervolging loopt.

Hierover wordt echter geen woord geschreven in de negatieve beslissing.

Voorts kan én mag Griekenland niet in aanmerking genomen worden als 'eerste land van asiel' overeenkomstig art. 48/5 Vw. (waarvan overigens geen enkele melding in de bestreden beslissing).

Verzoeker heeft duidelijke verklaringen afgelegd over de vervolging door Kameroense agenten in Griekenland op zijn persoon, waardoor Griekenland, alwaar hij GEEN beschermingsstatus geniet, niet kan en zal voorzien in 'reële bescherming' overeenkomstig de parlementaire voorbereidingen (Parl. St. Kamer 2012-2013, Doe 53, nr. 2555/01, p. 12)

Griekenland heeft de nood om internationale bescherming van verzoeker immers volledig miskent door hem een negatieve beslissing af te geven inzake zijn verzoek om internationale bescherming.

Volgens de Griekse instanties heeft verzoeker aldus geen nood aan internationale bescherming, hetgeen reeds gecontesteerd wordt door huidige bestreden beslissing.

Derhalve is er reeds een discrepantie in de beoordeling tot de nood aan internationale bescherming tussen twee Europese landen, m.n. België en Griekenland, en dient verwerende partij ter zake een nieuw, grondig, persoonlijk en individueel onderzoek te doen.

Het onderzoek dat verwerende partij dient te voeren moet **grondig, individueel en persoonlijk** gebeuren, hetgeen in casu niet gebeurde.

Dat de motivering van verwerende partij niet juist is.

Dat verwerende partij had moeten nagaan in het licht van de aangehaalde elementen of verzoeker nu in aanmerking zou komen voor toepassing van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet, met name vervolging door het herkomstland Kameroen.

Dat dit onderzoek in casu niet werd gevoerd in het kader van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat het middel dan ook ernstig en gegrond is."

2.2. Bij de nota "Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure" van verweerder van 24 mei 2022 worden volgende stukken gevoegd:

- Niet-ontvankelijkheidsbeslissing (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) genomen in hoofde van verzoekers partner, F.N.G.;
- Kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud partner F.N.G..

### Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsebepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Vooreerst blijkt uit de elementen in het administratief dossier dat verzoekers echtgenote en zoon A. in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend. In het verzoekschrift wordt niet betwist dat verzoekers partner en zoon actueel nog steeds internationale bescherming genieten in Griekenland.

Verzoekers partner heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend in België. Dit werd door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet (cf. niet-ontvankelijkheidsbeslissing - internationale bescherming in een andere EU-lidstaat - genomen in hoofde van verzoekers partner, F.N.G., door verweerder gevoegd bij de nota “Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure” van 24 mei 2022). Hieruit volgt dat verzoekers echtgenote niet concreet heeft kunnen aantonen dat de haar verleende internationale bescherming in Griekenland niet langer actueel of ontoereikend zou zijn.

Op 9 juli 2021 diende ook verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 maart 2022 nam de commissaris-generaal ten aanzien van verzoeker de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de vrees die in zijn naam wordt ingeroepen ten overstaan van Kameroen niet gegrond is aangezien de verwijdering naar Kameroen volgens verweerder louter hypothetisch is. Gelet op de vluchtelingenstatus en het verblijfsrecht van verzoekers echtgenote en zoon in Griekenland, evenals het feit dat verzoeker effectief beschikt over een verblijfsrecht als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, is de

kwestie van terugkeer van verzoeker en zijn gezin naar Kameroen louter hypothetisch en kan in hoofde van verzoeker actueel geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van zijn land van herkomst worden vastgesteld, aldus verweerder in de bestreden beslissing.

5. In het verzoekschrift benadrukt verzoeker dat zijn Kameroense nationaliteit en zijn herkomst uit Zuid-Kameroen, waaruit zijn nood aan bescherming mogelijks zou kunnen voortvloeien, aannemelijk worden geacht. Hij wijst erop dat uit de internationale beschermingsstatus van zijn echtgenote niet volgt dat deze wordt uitgebreid naar hem en dat verweerder niet motiveert waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming in België.

In tegenstelling tot wat verzoeker meent, heeft verweerder blijkens de bestreden beslissing wel degelijk een onderzoek gedaan naar de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker:

*"In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van uw land van herkomst, Kameroen, kan worden aangenomen. Voor zover uit de door u afgelegde verklaringen en de elementen in het administratief dossier weliswaar blijkt dat er indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkerwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van uw land van herkomst, namelijk Kameroen, zou kunnen worden afgeleid in geval van terugkeer ernaartoe. U maakte namelijk uw Kameroense nationaliteit, zowel als uw herkomst uit Zuid-Kameroen aannemelijk, waaruit uw nood aan bescherming tegenover Kameroen mogelijks zou kunnen voortvloeien. Er dient echter benadrukt dat uw echtgenote, N.G.F. (CGVS-kenmerk 2118111), met wie u in Kameroen religieus bent gehuwd op 11 december 2011 (zie kopie van de huwelijksakte in administratief dossier, blauwe map) en met wie u sindsdien een feitelijke, duurzame relaties heeft, en eveneens drie kinderen – van wie er zich twee in België bevinden – reeds internationale bescherming (vluchtelingenstatus) geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Eveneens, geniet uw zoon A. er internationale bescherming. Dit blijkt zowel uit het antwoord van Griekenland in verband met het statuut van uw echtgenote, als uit uw eigen verklaringen. In het licht van deze vaststelling, evenals in het licht van het gegeven dat er in hoofde van uw echtgenote door het Commissariaat-generaal beslist werd tot de niet-ontvankelijkheid van diens verzoek omdat zij niet heeft aangetoond dat de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend niet langer actueel of niet effectief zou zijn, moet dan ook worden aangenomen dat de terugkeer van u en uw gezin naar Kameroen géénszins aan de orde en louter hypothetisch is. Dienaangaande dient immers te worden beklemtoond dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden. Hoewel hieruit niet volgt dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn, betekent dit wel dat de lidstaten enerzijds kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, evenals anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.*

*Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen, maakt zulks geen vervolging uit in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Bijgevolg dient u zich tot de in Griekenland aanwezige instanties te wenden wat betreft de procedures en mogelijkheden die u ter beschikking staan volgens het Unierecht met het oog op het regulariseren van uw verblijf aldaar. Het is tevens ten overstaan van de bevoegde instanties van diezelfde lidstaat dat u eventuele problemen met betrekking tot de te ondernemen stappen kenbaar moet maken. Het komt zodoende aan u en uw echtgenote toe om de nodige stappen in Griekenland te zetten opdat u er een verblijfsrecht kan genieten als familielid van een begunstigde van internationale bescherming. Het dient opgemerkt dat u in Griekenland deze stappen wel degelijk heeft ondernomen, en dat u dus een Griekse verblijfsvergunning heeft verkregen omdat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming, zo verklaarde u (zie notities CGVS, p.4-5 en p.11), en eveneens heeft u kopieën neergelegd van de door u in Griekenland verkregen reis- en verblijfsdocumenten (zie administratief dossier, groene map).*

*U verklaarde in Griekenland nog steeds te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, maar u noch uw echtgenote hebben geprobeerd om tegen deze vervolgers bescherming in te roepen van de Griekse autoriteiten (zie notities CGVS, p13-14 en notities CGVS in dossier 2118111, p.13). Buiten deze problemen, had u geen enkel ander probleem in Griekenland (zie notities CGVS, p.13). Deze verklaringen zijn dan ook niet van die aard dat zij de beoordeling van het Commissariaat-generaal in een ander daglicht stellen. Ook in het dossier van uw echtgenote konden gelijkaardige elementen immers niet overtuigen. In de beslissing van uw echtgenote werd hierover het volgende gemotiveerd:*

*[...]*

*In het licht van de internationale beschermingsstatus en het verblijfsrecht dat uw echtgenote en zoon genieten in Griekenland, evenals het feit dat u effectief beschikt over een verblijfsrecht als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, is de kwestie van de terugkeer van u en uw gezin naar Kameroen derhalve louter hypothetisch. Bijgevolg kan in uw hoofde actueel geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van uw land van herkomst worden vastgesteld."*

Te dezen dient erop gewezen dat verzoeker moet aantonen dat in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

*In casu* kan niet blijken dat verzoekers vrees ten aanzien van Kameroen actueel is. Verweerder oordeelde in de bestreden beslissing terecht dat, rekening houdend met de vluchtelingenstatus van verzoekers echtgenote en zoon in Griekenland en het gegeven dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is door EU-regelgeving en internationale standaarden op het vlak van onder meer internationale bescherming, non-refoulement en het principe van eenheid van familie (hetgeen overigens wordt bevestigd door en kan blijken uit het persoonlijk wedervaren en traject van verzoeker en zijn gezin in Griekenland), in wezen geen wezenlijke obstakels voorhanden zijn die verzoeker ervan weerhouden om samen met zijn gezin terug te keren naar Griekenland en zich daar (opnieuw) te vestigen en (minstens) een verblijfsrecht te genieten als partner van een begunstigde van internationale bescherming, en dat niets hem actueel zou dwingen om terug te (moeten) keren naar Kameroen waardoor in hoofde van verzoeker actueel geen nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld.

Dit klemmt des te meer omdat verzoeker in Griekenland reeds de nodige stappen heeft gezet om er een verblijfsrecht als familielid van een begunstigde van internationale bescherming te genieten: verzoeker heeft in juni 2020 in Griekenland immers een verblijfsrecht als familielid van een erkend vluchteling verkregen. Dit wordt niet betwist in het verzoekschrift.

6. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat verweerder geen woord heeft geschreven over de door hem geopperde problemen met de Kameroense autoriteiten in Griekenland, gaat hij voorbij aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing dienaangaande.

Verweerder stelde in de bestreden beslissing immers terecht dat noch verzoeker, noch zijn echtgenote geprobeerd hebben om bescherming in te roepen bij de Griekse autoriteiten tegen hun vermeende vervolgers en verwees verder naar de motivering in de niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen in hoofde van verzoekers echtgenote.

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker luidt als volgt:

*"U verklaarde in Griekenland nog steeds te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, maar u noch uw echtgenote hebben geprobeerd om tegen deze vervolgers bescherming in te roepen van de Griekse autoriteiten (zie notities CGVS, p13-14 en notities CGVS in dossier 2118111, p.13). Buiten deze problemen, had u geen enkel ander probleem in Griekenland (zie notities CGVS, p.13). Deze verklaringen zijn dan ook niet van die aard dat zij de beoordeling van het Commissariaat-generaal in*

een ander daglicht stellen. Ook in het dossier van uw echtgenote konden gelijkaardige elementen immers niet overtuigen. In de beslissing van uw echtgenote werd hierover het volgende gemotiveerd: *Waar u stelt dat u, als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, en uw echtgenoot, met verblijfsrecht op basis van familiehereniging in Griekenland, werden vervolgd door Franstalige Kameroense militairen die werkten voor de Kameroense overheid (zie notities CGVS, p.11-12), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonst dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Sterker nog, u stelde nooit de politie te hebben gewaarschuwd in Griekenland (zie notities CGVS, p.13). Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.*

*Alwaar u opwierp dat een terugkeer naar Griekenland voor uw kinderen een groot probleem zou zijn, gezien u er geen vrijheid zou hebben [vanwege de vervolging door de Franstalige Kameroense agenten] en gezien zij, bijvoorbeeld, kunnen worden ontvoerd wanneer ze in Griekenland naar school gaan, omdat ze er geen veiligheid zouden hebben en hen iets kan worden aangedaan (zie notities CGVS, p.13), dient vastgesteld dat deze problemen die uw kinderen zouden kunnen overkomen volledig in het verlengde liggen van de door u opgeworpen problemen die u zelf zou hebben bij terugkeer naar Griekenland. In dat opzicht, dient opgemerkt, dat hierboven reeds werd vastgesteld dat u niet de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om uw rechten te doen gelden in Griekenland, aangezien u geen bescherming heeft gevraagd bij de Griekse autoriteiten (zie notities CGVS, p.13). Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept."*

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven. Deze blijven derhalve overeind.

7. Voor zover verzoeker in het verzoekschrift wijst op de willekeur van de Griekse asielpcedure omdat zijn verzoek om internationale bescherming er zou zijn afgewezen terwijl zijn partner en kind er nadien, op grond van eenzelfde relaas, wel de vluchtelingenstatus verkregen hebben, dient samen met verweerder volledigheidshalve worden opgemerkt dat dergelijk argument bezwaarlijk dienstig kan worden aangevoerd in het kader van onderhavige procedure. Verzoeker kan huidig beroep niet aanwenden tegen de negatieve beslissing die hij in Griekenland heeft gekregen, zeker omdat zijn verzoek in Griekenland dateert van voor het verzoek van zijn echtgenote aldaar. Indien verzoeker meent dat de wetgeving in Griekenland niet in overeenstemming is met het Unierecht, dient hij zich tot de in Griekenland aanwezige instanties te wenden om zijn grieven in dit verband kenbaar te maken.

De vaststelling dat verzoekers echtgenote erkend werd als vluchteling kan tevens aanzien worden als een aanduiding dat het onderzoek door de Griekse asielinstanties grondig en niet willekeurig gebeurde en zich baseerde op de individuele merites van het relaas van zijn echtgenote; derhalve dient te worden aangenomen dat verzoekers relaas op basis van dezelfde standaarden en normen werd behandeld (en verworpen).

8. Gelet op het voorstaande en de elementen in het administratief dossier kan het volgende worden vastgesteld:

- verzoeker maakte zijn Kameroense nationaliteit en *prima facie* zijn herkomst uit Zuid-Kameroen aannemelijk, waaruit zijn nood aan bescherming tegenover Kameroen mogelijks zou kunnen voortvloeien;
- verzoekers echtgenote en zoon A. genieten internationale bescherming en verblijfsrecht in Griekenland én verzoekers echtgenote heeft niet concreet kunnen aantonen dat de haar verleende bescherming niet langer actueel of ontoereikend zou zijn, hetgeen blijkt uit de niet-ontvankelijkheidsbeslissing die op 31 maart 2022 in haar hoofde genomen werd op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet;

- Griekenland is als EU-lidstaat gebonden aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan een internationale beschermingsstatus (*in casu* van verzoekers echtgenote en zoon);
- in toepassing van artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU beschikt verzoeker als gezinslid van een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland over de nodige rechten en toegang tot volwaardige procedures om er een verblijfsrecht te bekomen en zijn verblijf te regulariseren;
- verzoeker beschikt in Griekenland sinds juni 2020 effectief over een verblijfsrecht als familielid van een begunstigde van internationale bescherming;
- verzoeker toont geen gegronde vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade ten aanzien van Griekenland aan.

9. Gelet op de status van verzoekers gezinsleden in Griekenland en de Unierechtelijke bepalingen betreffende de status van gezinsleden van begunstigten van internationale bescherming samen genomen met de vaststelling dat verzoeker klaarblijkelijk zélf een verblijfstitel heeft in Griekenland, zijn er geen obstakels om zich wederom in Griekenland te vestigen (met zijn gezinsleden die er internationale bescherming en een verblijfsrecht genieten); aldus dwingt actueel verzoeker niets om terug te keren naar Kameroen. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker actueel geen nood aan internationale bescherming wordt vastgesteld.

10. In het licht van wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS